

Allah är inte som Sin skapelse

Liksom Islam förbjuder oss från att tillskriva Allahs gudomliga egenskaper till Hans skapelse, tar Islam också avstånd från att tillskriva mänskliga egenskaper och begränsningar till Allah.

Ett exempel på detta är hur vissa religioner hävdar att "Gud vilade på den sjunde dagen" när Han hade skapat allt. Allah är inte i behov av vila och att tro det är att tillskriva en brist till Allah:

"Vi har helt

*visst skapat himlarna
och jorden och allt som
finns däremellan under sex
dagar - och detta tröttade
Oss inte." (Koranen
50:38)*

Islam gör en tydlig distinktion mellan bristfälligheten i skapelsen och fullkomligheten hos Allah. Han är överlägsen alla brister som Hans skapelse har tillskrivit honom.

Vissa religioner tror att Allah har gestaltat sig själv i mänsklig form och var både Gud och människa samtidigt. Vi borde dock tänka över att Gud har fullkomliga egenskaper så som den Allvetande, den Allsmåttige och den Evige. Människan har däremot bristfälliga egenskaper. Hon har begränsad kunskap och kraft, och är dödlig.

Muslimerna är bevarade från att behöva grubbla över detta absurda koncept (att Gud blev till människa eller till en annan del av Sin skapelse) pga. Islams tydliga koncept på Gud.

Allah dyrkas direkt

Det finns inget som hindrar en person från att kalla på Allah direkt och fråga om Hans hjälp eller förlåtelse.

Allah hör den som prisar och kallar på Honom. Det finns ingen "mellanhand" i Islam, alla har oavbruten och direktkontakt med Gud.

Muslimerna förutsätts ha en direkt relation med Gud. Att dyrka Allah indirekt (ex. genom avgudar, statyer och andra mellanhänder) anses vara en kompromiss av Allahs enhet och förorenar den rena dyrkan som Allah förtjänar.

*"Ja, ren,
uppriktig tillbedjan är
Gud förbehållen! Men de
som tar beskyddare vid sidan
av Honom [säger]: "Vi tillber
dem just för att de skall föra oss
närmare Gud." ... Gud vägleder
inte lögnaren, alltid färdig att
förneka." (Koranen 39:3)*

Alla Profeter kallade till Guds Enhet

"Till varje samfund har Vi låtit ett sändebud komma [för att förkunna]: 'Dyrka Gud och håll er borta från det onda!'" (Koranen 16:36)

Muslimerna tror på alla Profeter som Allah har skickat till de olika nationerna. Alla kom med ett och samma budskap – Guds enhet. Här nedan ser vi några exempel:

Noah (frid vare över honom) sade [Koranen 7:59]:

"Dyrka Gud, mitt folk – ni har ingen annan gud än Honom."

Abraham (frid vare över honom) sade [Koranen 21:66]:

"Dyrkar ni alltså i stället för Gud det som varken kan gagna eller skada er"

Moses (frid vare över honom) sade [Koranen 7:140]:

"Skall jag söka efter en gud åt er vid sidan av Gud, som har gett er vad Han inte har gett något annat folk?"

Jesus (frid vare över honom) sade [Koranen 43:64]:

"Gud är min Herre och er Herre; det är Honom ni skall dyrka! Detta är en rak väg"

Mohammad (frid vare över honom) instruerades att säga [Koranen 18:110]:

"Jag är bara en vanlig människa som ni. Genom uppenbarelsen vet jag att er Gud är den Ende Guden. Var och en som med hopp ser fram mot mötet med sin Herre skall [sträva efter att] leva ett gott och rättskaffens liv och att inte göra någon delaktig av den dyrkan som han ägnar sin Herre!"

Grunden i den islamiska tron är tron på den Allsmåttige Guds enhet och unicitet, och som vi har sett förkastar Islam alla idéer som leder till förnekandet av Allahs enhet. Det finns endast en Gud, och ingen annan har rätt att dyrkas förutom Honom.

Guds Enhet i Islam

“

"SÄG: 'Han är Gud – En, Gud, den Evige, den av skapelsen Oberoende, av vilken alla beror. Han har inte avlat och inte blivit avlad, och ingen finns som kan liknas vid Honom.'"
(Koranen 112:1-4)

”

GRUNDERNA I ISLAM

Guds Enhet

Läran om Guds fullkomliga enhet är själva kärnan i Islam. Alla andra regler, trosprinciper och uppmaningar bygger på denna grund. Tas den bort, finns det ingenting kvar av religionen.

Guds Namn är unikt

”Allah” är det korrekta och personliga namnet på den enda sanna Guden. Inget annat kan kallas för Allah. Ordet har varken pluralform eller genustillhörighet till skillnad från det svenska ordet ”Gud” som både kan göras feminint (gudinna) eller till plural (gudar).

Att använda ”Allah” som det personliga namnet på Gud reflekterar Islams betoning på klarheten i tron på endast en Gud.

Ingen gud är värdig dyrkan utom Allah

”ER GUD är den Ende; det finns ingen annan gud än Han.” (Koranen

Guds enhet i Islam är en omfattande lära som vidare kan förstås utifrån Allahs följande egenskaper:

- Allah har ingen vid sin sida, ingen som är lik Honom och inga rivaler
- Allah har ingen far, mor, son, dotter eller hustru
- Allah dyrkas direkt utan någon eller något som agerar som en mellanhand
- Allah är inte i behov av någons dyrkan
- Allah kan inte ställas till svars
- Allah är inte beroende av någon eller något, men alla människor och ting är beroende av Honom
- Allah skapade allt utan någon hjälp
- Det finns inget över Allah, eller som kan liknas vid Honom

- Det finns inget som existerar utan att det är underordnat Allah
- Ingen kan hindra det som Allah ger och ingen kan ge det som Allah hindrar
- Endast Allah kan ge nytta eller skada

Allah har ingen vid Sin sida

”Vad är rimligare - [att tro på] gudomligheter av många olika slag eller [att tro på] den Ende Guden, som härskar över allt med oinskränkt makt” (Koranen 12:39)

Muslimerna tror att existensen av den enda sanna, unika, överlägsna, allsmåttiga Guden är det enda logiska konceptet på Gud. Det kan inte finnas, exempelvis, två absoluta, mäktiga skapare, och om man för ett ögonblick begrunder det inser man att det inte är rimligt.

Skulle det finnas fler än en Gud skulle det helt visst leda till förvirring, oreda, kaos och förstörelse av universum. Dock är universum i en komplett harmoni. Koranen sammanfattar detta i följande vers:

”Gud har aldrig [avlat] en son och Han har aldrig haft någon gudom vid Sin sida. I annat fall skulle helt säkert varje sådan gudom ha bekyrrat sig enbart om sin egen skapelse och velat ta makten från de andra. Nej, stor är Gud i Sin härlighet, fjärran från [alla försök] att beskriva [Hans Väsen].” (Koranen 23:91)

Endast Allah är värdig dyrkan

”TILLBE GUD och sätt ingenting, vad det än kan vara, vid Hans sida.” (Koranen 4:36)

Från en islamisk ståndpunkt, innebär tron på en Gud att alla böner och andra handlingar av dyrkan endast riktas till Gud. Ingen annan har rätt att åkallas, bönfallas, bli svuren vid utom Honom.

Inget annat är värdigt dyrkan: ingen staty eller grav, inget kors eller tempel, varken solen, månen, stjärnorna, några djur, Profeter, Sändebud, helgon, präster eller religiösa lärda. Allt detta är skapelser och begränsade i sin förmåga och av detta bristfälliga – de är inte värdiga dyrkan i Islam, medan Allah är fullkomlig.

Koranen påminner oss om felaktigheten av alla påstådda gudar:

”Dyrkar ni [bilder] som ni har huggit till [med era egna händer], fastän Gud har skapat både er och ert hantverk?” (Koranen 37:95-96)

”De som ni anropar i Guds ställe är [Guds] tjänare liksom ni själva.” (Koranen 7:194)

Skapelsen delar inte Allah's fullkomliga Egenskaper

”Och ingen finns som kan liknas vid Honom.” (Koranen 112:4)

Islam lär att ingen del av Allah finns närvarande i någon eller något (även om Hans kunskap omfattar allt). Idén om att någon skapad sak eller varelse skulle äga någon av Allahs fullkomliga egenskaper avvisas av Islam. Att ge en skapad varelse egenskaper eller krafter som endast passar Skaparen innebär att man höjer skapelsens nivå till den av Skaparen.

Att exempelvis tro att lyckoamulett, hästskor och olyckstal etc. har förmågan att ge nytta eller skada innebär att man sätter någon vid Allahs sida. Detta eftersom Han ensam är den Allsmåttige, och därför kan endast Han skada eller ge nytta.

Andra exempel inkluderar horoskop och astrologi.

Den som hävdar sig känna till framtiden tillskriver sig själv en egenskap som tillhör Allah, dvs. Han är den enda som har kunskap om det dolda.

”Han har nycklarna till den dolda verkligheten; ingen känner dessa [ting] utom Han.” (Koranen 6:59)

”Och anropa inte i Guds ställe dem som varken kan gagna eller skada dig; om du gjorde detta skulle du bli en av dem som begår svår orätt mot sig själva.” (Koranen 10:106)